

יצירת קונפליקט ע"י סיפור אישי

מה הסמים עשו לי - מבוסס על סיפור אמיתי

אני הייתי נערה רגילה, גדלתי במשפחה אוהבת ללא בעיות מיוחדות ואם היו מספרים לי אז שאני אתמכר לסמים ומפרטים לי את כל מה שמיד תשמעו, קרוב לודאי שהייתי מגחכת ועוזבת את החדר, "אין לי כוח או צורך להקשיב לשטויות האלה" הייתי אומרת. הפעם הראשונה היתה כשמישהו מהכיתה בא והציע. זה היה מפחיד אבל בתור אחת מהחבר'ה, היה מפחיד הרבה יותר להגיד לא ולהסתכן באיבוד המעמד החברתי - "האיניות". אז עישנתי פעם ראשונה חשיש ופעם שנייה ושלישית ומהר מאוד הם הפכו לחלק בלתי נפרד מחיי. לא חשבתי או הבנתי שהנפילה בלימודים קשורה לשימוש בחשיש, עברתי לשבת בסוף הכיתה, כי לא הייתי מסוגלת להתרכז, היום הדבר ברור לי לחלוטין. אתם מבינים את זה? הייתי בדרך לבגרות מורחבת במתמטיקה וספורט. הקליטה שלי הפכה איטית להחריד ולא הבנתי כלום, זה היה כל כך חריף שהייתי בטוחה שאני פשוט לא שומעת טוב. נהיה לי קשה לקום בבוקר, הייתי קמה עצבנית, רוצה להרביץ ולצעוק, חוסר חשק מוחלט, מן אדישות כזאת. לא פחות חמור מזה היה השינוי הפיזי. אני שכל כך אהבתי את הפעילות הפיזית פתאום הרגשתי שהגוף שלי כבר לא רץ ומתעמל כל כך בקלות ובהנאה כמו קודם וביחד עם האדישות פשוט ויתרתי. בדרך כלל נוטים להאשים בעיקר סמים אחרים בבעיות הקשות, כשהמשכתי לטריפים של אסיד, L.S.D, ואחר כך גם להרואין אז כבר ממש הייתי מת מהלך, אבל קודם כל החשיש והמריחואנה הובילו אותי לשם! אחרי הפעם הראשונה עם החשיש, נראה כבר הרבה פחות מפחיד לנסות משהו חדש. אבל חשוב לי שתבינו, העצבנות, האדישות והפגיעה הפיזית שתארתי קודם התרחבו עם הזמן והשימוש הקבוע בחשיש ומריחואנה גרם לחוסר גבולות כמעט מוחלט. אמרתי כל מה שעבר לי בראש, התנכרתי לחברים ולמשפחה, התחלתי לסבול מחוסר חשק בקשר עם בני המין השני והתעלמתי לחלוטין מהעובדה שזה פוגע בפוריות, את מי זה מעניין בגיל 16-17?

אחד החלקים היותר מסוכנים היה על הכביש. השינויים בתפיסת המרחק ובתפיסה המרחבית בכלל גרמו לנו לעשות תאונות לא מעטות, שעד היום לא ברור לי איך יצאתי מזה בשלום, פשוט נס. ההמשך היה טרוף מוחלט וחולני. החשיש והמריחואנה קישרו אותנו לפושעים שונים. מצאתי את עצמי יושבת יממות שלמות על מדרכה במרכז תל אביב בווה בבלטה וכשיצאתי מהטריפ של האסיד ושמעתי מהסובבים אותי מה עשיתי, רציתי כל כך למות שחזרתי מיד לטריפ נוסף.

חברה שלי קפצה מקומה רביעית בעודה צועקת שהיא יונה לבנה ומתה. עוברת בי צמרמורת היום כשאני נזכרת מה אמרנו לעצמנו אז "היא לא התאימה לסמים, אנחנו טיפוסים סמים, לנו זה לא יקרה" ושהיה ברור שהאסיד הוא ששם את המשפט המטופש הזה בפינו. כשעברתי להרואין "סם המוות", כבר הייתי רוח מהלכת. ישנתי ברחובות, איבדתי את חוש הטעם והריח ואוכל הפסיק לעניין אותי. לא זכרתי מה זה מקלחת למרות שסבלתי משילשולים ולא תמיד הספקתי להגיע לשירותים. איבדתי כל שליטה על הגוף שלי, נשרו לי שיניים בגלל בריחת סידן ומערכת העצבים התכהתה. בזמן הקריז יש בכלל נתק בין המוח למרכז העצבים וכל איבר בגוף עושה כרצונו ובמצב כזה של חוסר שליטה, אתה עושה כל מה שנדרש, בכדי להרגיע את המצב הבלתי נסבל הזה, וכל מה שנדרש כולל גם פגיעה בכל מי שסביבך אפילו עד רצח בני משפחה ותודה לאל, זה לא קרה לי אבל זה קרה סביבי. נרקומנים רבים ממשיכים את הסיפור לאיך הם יצאו מזה. אני יודעת, אתם אוהבים לשמוע את החלק הזה, זה נותן אשליה שזה כמו ללכת לקולנוע להכנס לראות סרט וכשנגמר לצאת. כשאנחנו הבודדים יוצאים מסרט הבלהות הזה ומספרים לכם איך יצאנו משם אתם שוכחים את כל

כל קובץ המועלה למרכז משאבים וירטואלי בהוראת המדעים והמתמטיקה נועד אך ורק לשימוש האישי של מורים למתמטיקה, פיזיקה, כימיה וביולוגיה ולהוראה בכיתותיהם. אין לעשות שימוש כלשהו בקובץ זה לכל מטרה אחרת, ובכלל זה: שימוש מסחרי, פרסום באתר אחר (למעט אתר בית הספר בו מלמד המורה), העמדה לרשות הציבור או הפצה בדרך אחרת כלשהי של קובץ זה או חלק ממנו.

"שאר העולם" שלא שרד ומרשים לעצמכם להתנסות כי "זה אולי קצת קשה, אבל עובדה אפשר לצאת מזה" אני לא אתן את ידי לכרות בור במקום שאני נפלת.

אף פעם לא חשבתי שזה יקרה לי - מבוסס על סיפור אמיתי

תמיד כשסיפרו לי על אנשים ש"נפלו" לסמים דמיינתי לי את אחד החברים שלי שאימו נפטרה בגיל צעיר והוא סבל בילדותו פגיעות שונות מאביו ושאר הסובבים אותו ואחר כך התחיל להשתמש בסמים ולא הגיע אפילו לגיל 30. תמיד היה לי ברור שזה הפרופיל של המשתמשים. עד שזה קרה לי. אני בן למשפחה מכובדת בישוב שבו גדלתי. אבי היה איש ציבור מוכר ומכובד והמצב הכלכלי היה טוב בהחלט. למדתי בבית ספר טוב ואפילו השתייכתי לקבוצת נוער שנפגשה באופן קבוע ומידי פעם היו לנו פעילויות ערכיות כאלו. במפגשים החברתיים האלו התחילו יום אחד להופיע סיגריות. היו קצת חיכוכים עם המבוגרים בהתחלה, אבל מהר מאוד זה נרגע, אתם יודעים מה כבר יכולים להגיד על סיגריות. אחר כך הצטרף האלכוהול ואותו הסתרנו קצת יותר. המסיבות אמנם הפכו יותר עליזות אבל הכל נראה בשליטה מלאה. היינו שותים בשישי בלילה, ישנים רוב השבת ומתפקדים מצויין במהלך השבוע, שותפים בפעילות חברתית אפילו כזו שתורמת לחברה. ערב אחד, במסיבת שישי שכזאת, הביא אחד החבר'ה סיגריית חשיש. כיוון שהעליזות היתה בשיאה איש לא רצה ואולי פשוט לא העז להשבית אותה. אני חשבתי לעצמי שכיוון שאני מ"בית טוב" אין סיכוי שיקרה לי משהו רע מזה, אני לא במצוקה, אני מקובל בחברה ואני בחור אחראי עם שליטה עצמית זה בסך הכל מסקרן אותי. וכך למרות החששות עברה הפעם הראשונה. אז, נדמה היה לי, שלא קרה שום דבר רע, גם לא היתה חוויה כל כך חזקה בפעם הראשונה הזאת. אחר כך, כיוון שזה עבר בשלום, אבל גם בגלל שזה הפך להיות מן סוד משותף כזה ונורא רציתי להיות שייך, המשכתי הלאה. הדבר הנורא שלא ידעתי אז, והיום מאוחר מדי, הבנתו לא עוזרת ולא יכולה לשנות את השנים שאיבדתי ואת החיים שדפקתי לעצמי, זאת הידיעה "שהנפילה הגדולה" יכולה לקרות גם לי, גם לכל אחד ולא רק למי שעבר טרגדיות. השימוש הקבוע בחשיש ומריחואנה פגע בתיפקוד שלי ואז באמת התחלתי להיות במצוקה. ישנתי המון בשביל לברוח מהעולם. יום אחד בהשפעה של מריחואנה, קפצתי לבריכה רדודה ופתחתי את הראש אבל לא הייתי מסוגל להבין אז שזה סימן להפסיק לברוח לפני שיהיה מאוחר מידי ואכן, נהיה מאוחר מידי. כמו רבים אחרים המשכתי ל - L.S.D. ואחר כך להרואין. הגעתי למצב של 55 ק"ג בגובה של 1.75 מטר, לא הבנתי בכלל למה אני חי, הרגשתי בעונש תמידי ורציתי למות. הייתי מטורף לחלוטין ופגעתי באיברים שונים בגוף כמו כבד וטחול בצורה שאי אפשר לשנות אותה. אבל אתם יודעים מה הדבר הכי עצוב? שאני ועוד רבים רבים אחרים התחלנו להשתמש בסמים בהשפעת "חברים" אבל, כשאתה נכנס עמוק לסמים, רק אז אתה מבין שבסמים אין חברים, זאת אשליה, כל אחד מושך את השני בעצם להכנס לעניין, כי הוא פוחד לעשות את זה לבד. אבל, כשאתה בתוך העניין כבר לא איכפת מכלום, והדבר האחרון שיש לך כוח אליו זה להתחשב או לעזור למישהו אחר, אתה הרי לעצמך לא מסוגל לעזור.

כל קובץ המועלה למרכז משאבים וירטואלי בהוראת המדעים והמתמטיקה נועד אך ורק לשימוש האישי של מורים למתמטיקה, פיזיקה, כימיה וביולוגיה ולהוראה בכיתותיהם. אין לעשות שימוש כלשהו בקובץ זה לכל מטרה אחרת, ובכלל זה: שימוש מסחרי, פרסום באתר אחר (למעט אתר בית הספר בו מלמד המורה), העמדה לרשות הציבור או הפצה בדרך אחרת כלשהי של קובץ זה או חלק ממנו.